

dette Forhold ikke var blevet endelig ordnet; forinden dette Ting havde taget Standpunkt til denne Sag, jeg tror, det vilde have været heldigere, om Sagen havde foreligget færdig fra Rigsdagens Side, før den ny Kontrakt var bleven affuttet med det forenede Dampskibsselskab.

Den ærede foregaaende Taler omtalte vor Status og henvisse til, at den Status, som fremkommer paa et Budget, i Reglen forrykkes, naar man kommer til Regnskabet, idet Indtægterne gerne vise sig at være større, end de have været kalkulerede til. Det har ogsaa været Tilfældet tidligere, og jeg tror ogsaa nok, at man uden Frygt kan gaa med til disse Bevillinger her, uden at være bange for, at dette Understud i Virkeligheden vil komme frem. Naar man ser hen til, hvorledes Forholdene have stillet sig tidligere, vil man ligeledes se, at der selv med betydeligt mindre Statsindtægter end de nuværende, er fremkommet meget større Overskud, og dette viser altsaa, at der vistnok paa Finansloven maa kunne gøres Bespareser paa mange Punkter, saa hvis man frygter for at faa et Understud, maa der vistnok være Punkter, man maa kunne drage frem, hvor man vil kunne opnåa betydelige Bespareser. I det Tidrum, der laa forud for de store Understud fra Aarene efter 1886, har man regelmæssige Overskud, som i 1884—85 naaede op til 9 Millioner Kr., og da vare Statens Indtægter ikke mere end ca. 57 Millioner Kr. Nu kunde man maasse nok indvende, at det var i en Periode, som man kunde kalde en Stillsandsperiode, at der var mange Interesser, som den Gang ikke nød Fremme. Men saa vil jeg henvisse til, at den Gang Regeringen under Provisorieperioden selv foreskrev, hvilke Udgifter den vilde afholde, var der i det tredje Provisorieaar, 1887—88, med en Statsindtægt af 54 Millioner Kr. ganske vist et Understud paa 5,534,000 Kr., men da var der ekstraordinært brugt til Fæstningen ca. 12 Millioner Kr. Ser man altsaa bort fra disse ekstraordinære Udgifter, vilde der dog det Aar have været et Overskud af ca. 7 Millioner Kr., eller, hvis man beregner de ekstraordinære Udgifter med det normale Beløb, saaledes som de vare Aaret i Forvejen, vilde der have været et Overskud af ca. 4 Millioner Kr. Det synes altsaa, at Regeringen selv derved har anerkendt, at den Tilfidsættelse af Interesser, som man paastaar, der blev vist den Gang, ikke har været saa overordentlig stor paa alle de forskellige Omraader af Statshusholdningen, al den Stund Regeringen selv, naar man ser bort fra de militære Udgifter paa alle de forskel-

lige Poster, maatte være kommen til et Overskud af 7 Millioner eller 4 Millioner Kr. Siden den Tid ere jo Statens Fornødenheder stegne; der maa jo komme forøgede Udgifter, efterhaanden som Samfundet udvikler sig. Spørgsmaalet er nu, om disse Udgifter, som ere paalagte Staten i de senere Aar, salde saaledes, at de komme Befolkningen til gode i den Udstrækning, som de burde; og i saa Henseende er jeg ikke tilfreds med den Udvikling, som har fundet Sted. Thi det forekommer mig, at den mest trangende Del af Befolkningen, som har Krav paa Statens Stotte i mange Henseender, ere disse forøgede Statsudgifter ikke komne til gode. Det viser sig allerede ved den store Trang til Reforme, der er til Stede paa saa godt som alle Omraader. Denne Trang vilde næppe være til Stede, dersom Statens Udgifter vare saadne saaledes, at de vare komne den Del af Befolkningen til gode, som de efter min Mening nærmest burde komme til gode. Forinden jeg gaar over til at omtale dette nærmere, vil jeg tillade mig at udtale noget om en Række Udgifter, som jeg særlig er imod, det er de store Militærundergifter, som vi ogsaa møde paa det foreliggende Finanslovsforslag. Den fremrykkede Tid gør, at jeg maa fatte mig noget kort, og jeg skal derfor kun nævne nogle ganske enkelte Tal. Der har ofte været Tale om, at man maatte se at komme til en Nedgang i Militærundergifterne, men endnu ere vi ikke komne til nogen Nedgang, endnu staa vi paa Forøgelsens Stadium. Jeg skal saaledes nævne, at paa de ordinære Budgetter for Krigs- og Marineministeriet bevilgedes der i 1884—85 15,265,000 Kr. I 1887—88, da vi ikke havde nogen regelmæssig Finanslov, da vi levede under Provisoriet, bevilgede Regeringen sig selv 16,738,000 Kr. Men i indværende Finansaar, i 1895—96, har Rigsdagen bevilget 16,779,000 Kr., altsaa mere end Regeringen bevilgede sig selv paa det ordinære Budget i 1887—88, og i Aar ere vi atter komne højere op paa det foreliggende Finanslovsforslag, idet Bevillingerne paa det ordinære Budget gaa op til 16,825,000 Kr. Tager vi de ekstraordinære og ordinære Udgifter til sammen, saa vi 1884—85 et Beløb af 16,917,000 Kr., og denne Bevilling var saa rigelig, at der i alt blev brugt 291,000 Kr. mindre, end der var bevilget, saaledes at altsaa Bevillingen var 291,000 Kr. større, end den egentlig behøvede at være. Tager vi paa samme Maade de samlede Beløb for indværende Finansaar, vise de sig at være 18,039,000 Kr., og paa det foreliggende Forslag gaa de op til 18,149,000 Kr. Vi se altsaa, at der er en